

.... Det siger det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, for det var overfor ham, det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte det. Men det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, og han begrundede det ogsaa, idet det ærede Medlem Hr. Martin Hansen afbrød ham og sagde, at det var ikke rigtigt, men det er det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, der har Uret i dette, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der har Ret.

Det Tvangslaan, som her er foreslaaet, stammer jo fra Direktør Jørgensen, og det er der naturligvis heller ikke noget ondt i. Det er godt, at der er danske Statsborgere, der kan udarbejde Lovforslag til Hjælp for en Regering i en betrængt Situation, men hvad der er noget underligt, det er, at den højtærede Statsminister og Finansminister har staaet her og talt om, at han vilde fremkomme med en samlet Plan. Den behøvede han selvfølgelig ikke derfor at have færdig, selv om det dog i det store og hele maatte være ham klart, hvad denne Plan egentlig skulde gaa ud paa, men det, som nu er Hovedforslaget, har den højtærede Stats- og Finansminister først nogle Dage efter faaet udleveret af Hr. Bogtrykker Jørgensen og af Hr. Redaktør Gerfalk.

Nu er vi imidlertid paa et Punkt, hvor vi fra det radikale Venstres Side meget ønskede, at vi allerede længe skulde have staaet, nemlig paa det Punkt, at den højtærede Regering, i hvert Fald formelt og officielt, har henvendt sig til Rigsdagen om Samarbejde fra alle Sider om en samlet Plan til at forbedre vort Samfunds økonomiske Situation. Vi vil ogsaa fra det radikale Venstres Side med god Villie arbejde med paa, at der i den knappe Tid, som er forhaanden, kan naas et Resultat paa dette Omraade, men jeg beklager meget, at de Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte i sit Svar til det ærede Medlem Hr. Rode, er af den Beskaffenhed, at der ikke forekommer mig at kunne være nogen Tvivl om, at der intet Resultat kan naas, fordi Ministeriet ikke vil noget Resultat i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Pürschel betvivlede eller vilde ikke rigtig anerkende, at Svindelen i de svundne Aar havde øvet nogen Indflydelse paa Valutaen. Jeg er ikke i Tvivl om, at den har gjort det, og naar jeg overhovedet har bevæget mig paa dette Omraade i Dag, skyldes det,

at den højtærede Finansminister i sin første Tale i Dag saa udtrykkelig betonede, at det, der nu skulde genoprettes, var Følgerne af den vilde Spekulation, af Svindelen, af alle de Tab, som er paaført Samfundet i de Tider, der har været saa onde for Samfundet. Det var Udgangspunktet for de Bemærkninger jeg fremkom med i saa Henseende, og der er heller ikke mindste Tvivl om, at det har spillet en væsentlig Rolle, en ganske anden og skadeligere Rolle end det, det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa, at de brede Lag havde jo ogsaa nydt Fordel, og at der nu ogsaa fra deres Side maatte bringes Ofre. Jeg tror ikke, at de Fordele, de brede Lag har nydt, egentlig er værd at omtale, hvis vi skal til at gøre det op; Arbejderklassen, Funktionærklassen, Tjenestemænd, Embedsmænd o. s. v. levede i Krigens første 2—3 Aar, til Trods for den stadig stigende Dyrtid, uden at faa en Øres Forbedring i deres Lønvilkaar. Den Understøttelse og den Hjælp, der senere er blevet ydet Underklassen gennem Lønningslove, Dyrtidstillæg og hvad der i øvrigt er blevet givet, den har i hvert Fald haft den Fordel, at den i meget høj Grad, for den aller-væsentligste Dels Vedkommende, er blevet omsat i danske Produkter, saaledes at de Penge, det i denne Henseende drejede sig om, blev her i Landet. Men dette gælder ingenlunde det Overklasseforbrug, med Hensyn til hvilket Finansministeren ikke er i Tvivl om, at det har øvet en skadelig Indflydelse. Samtidig med at Underklassen trælledede videre uden, trods al Stigning, at faa nævneværdigt Merudbytte, samtidig dermed var der jo en stor Del af Overklassen, der billedlig talt sejlede i Automobile og Champagne, og disse Varer hentede de, saa vidt jeg ved, ikke ude fra det danske Bondeland.

Finansministeren (N. Neergaard): Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at han kommer ikke bedre fra det, naar han til Grundlag for sine Betragtninger lægger de Arbejdere, som har 40—50 Kr. om Ugen, og som skal afgive Penge til Valutaydelsen, han kommer med andre Ord ikke bedre fra det, naar han kommer ud paa Landet med det. Han maa saa — saaledes som han ogsaa selv indrømmede det — regne med 40 Kr., og saa bliver der kun Tale om en aarlig Indtægt af 2 080 Kr., men en Arbejder med Kone og tre Børn skal være oppe paa en Indtægt af 2 400 Kr., før han rammes af Valutaydelsen (*Stauning:* Saa har han faaet et Barn til, siden Ministeren